

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 2 września 2019 r. – JP/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Sprawa C-651/19)

(2019/C 372/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: JP

Druga strona postępowania: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Pytania prejudycjalne

Czy art. 46 dyrektywy 2013/32/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej ⁽¹⁾ (wersja przekształcona), zgodnie z którym wnioskodawcy powinni mieć prawo do skutecznego środka zaskarżenia decyzji „podjętej w sprawie ich wniosków o udzielenie ochrony międzynarodowej”, i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie krajowemu przepisowi proceduralnemu, takiemu jak art. 39/57 ustawy z dnia 15 grudnia 1980 r. w sprawie wjazdu na terytorium, pobytu, osiedlania się i wydalania cudzoziemców w związku z art. 51/2, 57/6 § 3 akapit pierwszy pkt 5° i art. 57/6/2 § 1 tej samej ustawy, zgodnie z którym termin do wniesienia odwołania od decyzji stwierdzającej niedopuszczalność kolejnego wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego przez obywatela państwa trzeciego wynosi dziesięć dni „kalendarzowych” od dnia doręczenia tejże decyzji administracyjnej, w szczególności gdy doręczenia dokonano na adres siedziby komisariatu generalnego ds. uchodźców i bezpaństwowców, przyjętego za miejsce zamieszkania skarżącego na podstawie domniemania ustawowego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 180, s. 60.

Odwołanie od wyroku (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 19 czerwca 2019 r. w sprawie T-353/15 NeXovation/Komisja, wniesione w dniu 5 września 2019 r. przez NeXovation, Inc.

(Sprawa C-665/19 P)

(2019/C 372/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: NeXovation, Inc. (przedstawiciele: adwokaci A. von Bergwelt, M. Nordmann, L. Hettstedt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwraca się do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności pkt 3 i 4 sentencji zaskarżonego wyroku oraz art. 3 ust. 2 i art. 1 tiret ostatnie decyzji Komisji ⁽¹⁾ z dnia 1 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.31550 udzielonej przez Niemcy na rzecz Nürburgring (wraz ze sprostowaniem z dnia 13 kwietnia 2015 r.);

- posiłkowo, uchylenie pkt 3 i 4 sentencji zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie opiera się na dwóch zarzutach.

W odniesieniu do pierwszego zaskarżonego orzeczenia, Sąd błędnie zastosował art. 263 akapit czwarty TFUE, ponieważ akt dotyczył wnoszącego odwołanie indywidualnie. Sąd doszedł do błędnego wniosku, że sprawa nie dotyczy typowego scenariusza, w którym dochodzi do oddziaływania na konkurencję między kilkoma dostawcami produktów, lecz na konkurencję pomiędzy oferentami poszukującymi określonego produktu.

W odniesieniu do drugiego zaskarżonego orzeczenia, Sąd błędnie zastosował art. 107 ust. 1 i art. 296 ust. 2 TFUE oraz art. 4 ust. 3 i art. 20 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 ⁽²⁾, jak również zasadę starannego i bezstronnego badania.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2016/151 z dnia 1 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) wdrożonej przez Niemcy na rzecz Nürburgring [notyfikowana jako dokument nr C(2014) 3634] (Dz.U. 2016, L 34, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) NR 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. 1999, L 83, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil du Contentieux des Étrangers (Belgia) w dniu 10 września 2019 r. – X/État belge

(Sprawa C-671/19)

(2019/C 372/26)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil du Contentieux des Étrangers

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: État belge

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy stwierdzenie zawarte w art. 34 ust. 5 dyrektywy 2016/801 ⁽¹⁾, że przewidziany w tym artykule środek odwoławczy jest określany „zgodnie z prawem krajowym”, należy interpretować w ten sposób, że jedynie do ustawodawcy krajowego należy ustanowienie zasad korzystania z tego środka odwoławczego, przy czym sąd krajowy nie jest zobowiązany do sprawdzenia, czy zasady te są zgodne z prawem do skutecznego środka prawnego w rozumieniu art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
- 2)
 - a) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy dla skuteczności w rozumieniu art. 47 karty środka odwoławczego przewidzianego w art. 34 ust. 5 dyrektywy 2016/801 konieczne jest, aby umożliwił on we wszystkich przypadkach dostęp do nadzwyczajnego postępowania odwoławczego, prowadzonego w sytuacjach wyjątkowo pilnych, jeżeli zainteresowana osoba wykaże, że dochowała należytej staranności i że zachowanie terminów niezbędnych do przeprowadzenia postępowania zwykłego mogłoby utrudnić odbycie rozpatrywanych studiów?
 - b) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na to pytanie, czy takiej samej odpowiedzi przeczącej należy udzielić w sytuacji, gdy brak rozstrzygnięcia w skróconym terminie mogłoby spowodować nieodwracalną utratę roku studiów przez zainteresowaną osobę?